

M VI 957 Ἡ ἀγία πίστις ἦν ἐξέθεντο οἱ ἅγιοι ῥν πατέρες, συμφωνοῦσα τῇ ἀγίαι καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίαι

14 Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἄληθινόν ἐκ θεοῦ ἄληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ κατὰ τὰς γραφὰς καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ 10 καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον καὶ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· ὁμολογοῦμεν ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· προσδοκῶμεν ἀνά- 15 στασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

15 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπεβόησαν· Αὕτη πάντων πίστις. αὕτη πίστις τῶν ὀρθοδόξων. οὕτω πάντες πιστεύομεν.

16 Αἰτίος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιδιάκονος εἶπεν· Ἔστι καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἢ γραφεῖσα παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἐν ὁσίοις Κυρίλλου τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς μεγαλοπόλεως 20 Ἀλεξανδρείας πρὸς Νεστορίον, ἣτις παρὰ πάντων τῶν ἁγίων ἐπισκόπων τῶν ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον συνελθόντων ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ αὐτοῦ Νεστορίου καὶ ἐνεκρίθη καὶ δι' ὑπογραφῆς πάντων ἐβεβαιώθη· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου ἢ γραφεῖσα πρὸς τὸν τῆς ὁσίας μνήμης Ἰωάννην τὸν γενομένον τῆς Ἀντιοχείας μεγαλοπόλεως ἐπίσκοπον, ἣτις ὁμοίως ἐβεβαιώθη, καὶ εἰ παρίσταται, ἀναγνώσομαι αὐτάς. 25

L III 343 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου. ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἀνέγνω

18 Τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ συλλειτουργῷ Νεστορίῳ Κύριλλος. Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω, τινὲς τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως ἐπὶ τῆς σῆς θεοσεβείας καὶ 30 τοῦτο συχνῶς, τὰς τῶν ἐν τέλει συνόδους καιροφυλακοῦντες μάλιστα καὶ τάχα πού καὶ τέρπειν οἰόμενοι τὴν σὴν ἀκοὴν καὶ ἀβουλήτους πέμπουσι φωνάς, ἡδίκημένοι μὲν οὐδέν, ἔλεγχθέντες δὲ καὶ τοῦτο χρηστῶς, ὃ μὲν ὅτι τυφλοὺς ἡδίκηει καὶ πένητας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἣτις προγέγραπται ἐν τῇ γενομένῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Εὐ- 35 τυχοῦς συνόδῳ ἀναγνωσθεῖσα

Ὅμοίως ὁ αὐτὸς ἀρχιδιάκονος Ἀέτιος ἀνέγνω

29—p. 81, 6 cf. p. 104, 15—18, 107, 22—25

M, B [= ab], Φ

1 ῥν om. B, ante ἅγιοι add. B^a in mg. 11 ἐκ δεξιῶν M 16 ἐκ νεκρῶν B^b 17 ἐβόησαν B
αὕτη ἢ B αὕτη ἢ B 21 ἁγιωτάτων B 22 τὸ om. M 22/23 ὑπογραφῶν B 25 ἀ-
αγνώσθηται M ἀνέγνων — ἀνέγνω om. MΦ 28 βασιλευούσης M 29 inscr. ἢ ἐπιστολὴ τοῦ
μακαρίου κυρίλλου πρὸς νεστορίον B καὶ συλλειτουργῷ M κύριλλος MΦ κύριλλος ἐν κυρίῳ
χαίρειν B θεοφιλεστάτῳ B 33—35 καὶ τὰ λοιπὰ — ἀναγνωσθεῖσα M totam epistolam hic
perscribit B 36 BΦ om. M